

Jørgen Berg og Fru Maja fulgtes ud af Salen med Karl May og Lejf Knudsen, og nede paa Gaden sluttede Frants Møller og et Par andre Bkendte sig til dem. De blev enige om at gaa hen i »Lysesaksen« for at faa noget »at slukke efter med«.

»Ja, det var en stram Snaps!« sagde Lejf Knudsen og holdt sig paa Maven. »Den svier formelig indvendig.«

»Men hvor har du gjort af Susse?« spurgte Jørgen Berg.

Frants Møller forklarede, at hans Kæreste var bleven daarlig af Luften i Salen. Hun var nu kørt hjem med Sporvognen.

»Jeg syntes nok, hun saae saa bleg ud,« sagde Fru Maja. »Men der var jo heller ikke til at aande.«

»Det er sgu snarere Cajus, der nu slaar igen,« faldt Karl May dem i Talen paa sin brøsiges Maade.

»Hvad er der med Cajus?« spurgte Jørgen Berg.

»Veed du det ikke? Han har i Nat hængt sig i Søndermarken. Det staar i alle Aftenbladene.«

»Herregud! Den skikkelige Cajus! Vi kunde nu ogsaa godt ha' gjort noget for ham. Jeg kendte ham saa lidt . . . men I andre!«

»Ja, lad os nu gaa hen i Lysesaksen,« sagde Karl May. »Saa drikker vi hans Gravøl. Mere kan vi ikke gøre for ham nu.«

Henne paa Kafeen blev der snakket en Del om